25 Novembre Dia Internacional per a l'eliminació de les violències masclistes

El 17 de setembre de 1999 l'Assemblea General de Nacions Unides va aprovar a la Resolució 54/134 el Dia Internacional per a l'Eliminació de la violència a les dones. Es convidava als països a fer polítiques i campanyes de sensibilització per erradicar aquestes violències dirigides a les dones per ser dones.

Cada 25 de novembre recordem totes les dones assassinades, les que han patit violències masclistes. Recordem que néixer dona en molts països del mon és la pitjor de les condemnes: les mutilacions, els matrimonis forçosos de nenes... Recordem que a la nostra societat ser una dona ens situa en una desigualtat estructural que ens fa gairebé impossible arribar a moltes esferes de poder, cultura, desenvolupament professional i suposa tenir una bretxa salarial que té un nom específic, la maternitat i les cures.

Al 2020 ja són 41 dones assassinades a mans de parelles o exparelles (1.073 dones assassinades des de 2003), i les denúncies per agressions sexuals han augmentat. En el confinament per la pandèmia les dones han viscut una violència brutal tancades amb els seus agressors i el risc de les dones prostituïdes, que ja en normalitat és elevat, va augmentar en temps de la Covid. El mercat de la pornografia s'ha aprofitat de la precarietat laboral per fer un abús amb pràctiques que són amb totes les conseqüències les agressions sexuals. La violència masclista ens manté en una situació de desigualtat i subordinació.

Sembla mentida i és vergonyós que al segle XXI, després de les dues Lleis Orgàniques 1/2004 de Violència de Gènere i la 3/2007 d'Igualtat Efectiva de Dones i Homes, que van ser uns avenços gegants per a l'eliminació de la violència i la igualtat i després del moviment 'Me Too', que va suposar l'inici de la quarta onada de feminisme ens trobem amb reaccions contràries al feminisme i un atac als drets sexuals aconseguits.

Estem vivint un moment decisiu per al feminisme, perquè tenim a una part de la dreta que nega la violència de gènere, nega la desigualtat estructural i ens parlen de violència domèstica. I a més s'ha produït un debat sobre el cos de la dona i la seva mercantilització, defensant-los com apoderament femení, com són els lloguers de ventres o compravenda de nadons que al nostre ordenament jurídic són delicte penal. Debats sobre la prostitució com a treball sexual o d'una llibertat sexual que no s'atura a les demandes del feminisme, com a la pornografia que deshumanitza a les dones com mers objectes per el plaer dels homes i com objectes se'ls pot fer de tot. Sembla mentida que haguem d'atura-nos a fer argumentacions per defensar el subjecte polític del feminisme i explicar que ser dona o ser home és un concepte polític que normalitza la desigualtat. Tornem a la protecció de la coeducació com a instrument per abolir aquesta desigualtat i com la diversitat o la dissidència està substituint a la igualtat. Sembla mentida que l'abolició de gènere que té una base política sigui substituïda per polítiques de sentiments.

Un exemple de tot això la tenim en el nostre Parlament amb la tramitació de la Proposició de Llei per modificar la Llei 5/2008 sobre el dret de les dones a erradicar la violència de les dones. Modificació per adaptar-se als nous temps com són les noves violències a l'era digital. No dubto de la necessitat de fer modificacions, s'han de fer! Però sempre des de una perspectiva feminista, és necessari fer més extensiu la protecció a les dones explotades sexualment tant en la prostitució com en la pornografia i és urgent fer anàlisis de la precarietat i les condicions materials que acompanyen a les dones i fer un estudi de les violències a les dones més joves i una millora de la coeducació, però totes aquestes demandes no els trobem. Ens trobem amb una proposició llei que com tot sistema patriarcal ens re-assigna i ens re- defineix en grups amb un neo-llenguatge i essencialismes no feministes. Ara ens diuen que una violència que és especifica per néixer dones ja no ho és!. Ara ja parlem de gèneres. Qüestionen el concepte polític de dona per una essencialitat amb la substitució del sexe per gènere i és un perill per la prevenció i protecció de les dones.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/151296.html

Copyright 2024 Cugat.cat

És una etapa complicada per al feminisme on es qüestiona la seva agenda política però també hem de ser positius/ves, gràcies a la reactivació fortíssima del feminisme a les xarxes socials on s'ha fet difusió de tot el treball de les organitzacions feministes, temin argumentaris, manifestos d'organitzacions activistes. Penso que aquest 25 de novembre de 2020 el recordarem per la unió de forces feministes per la defensa de la igualtat i la justícia social.

PAULA NÚÑEZ és militant del PSC de Sant Cugat

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/151296.html

Copyright 2024 Cugat.cat